

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 24. S. Andreas Corsinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

reticas, & a Romana Ecclesia condemnatas.

Papa etiam audiit in quibusdam Siciliae locis esse homines, qui non dubitent Dulcini discipulos, & Fratres *vite pauperis*, etsi a Summa Sede damnatos, Sanctorum instar colere; illorum ossa, ut sacras reliquias asservare; in eorum honorem templa, vel sacella condere; quotannis ea magnas per turmas, & cum luminibus obire die mortis istorum commentitorum Caelitum. Igitur Episcopis Siculis 12 Sept. scripsit Papa, ut has superstitiones in posterum arcerent non modo per censuras ecclesiasticas, verum etiam, si foret opus, per auxilias civilis Magistratus vires.

§. XXIV.

S. Andreas Corsinus.

Ineunte anno 1373 obiit verus Sanctus, nempe Andreas Corsinus Fesulanus in Hetruria Episcopus, Florentiae nobili Corsinorum familia ortus sub annum 1302. Antequam nasceretur, parentes eius Deo promiserant primum conjugii sui fructum. Sed initio Andreas non respondit eorum consiliis. Anno ætatis duodecimo esse liberior, & disciplinæ impatiens cœpit, pergebatque tres circiter

R 3   annos.

Sæcul. XIV.
A.C. 1372.

Rayn. n. 36.

Sup. Lib. 91.
§. 33.

Boll. 29.
Jan. to. 2.
p. 1061.

Secul. XIV. annos. Quibus elapsis mater, quam con-
 A.C. 1273. tumelia modo affecerat, Video, aiebat,
 Video, mi fili, te lupum esse illum in fo-
 mnio mihi objectum. Nam pridie nata-
 lem tuum videbar mihi lupum parere,
 quasi postea, cum templum intraret,
 conversum in agnum. Non es noster,
 sed sanctissimæ Virginis, cui te devovi-
 mus. Hæc verba Andreæ animum ita
 commovebant, ut per noctem totam de
 iis cogitaret, ac servire Deo statueret.

Postero die templum Carmelitarum
 adiit, utque in Ordinem admitteretur,
 precibus obtinuit suis. Consentiebant
 parentes, ac filio benedicebant. Post
 vota nuncupata singulis diebus Vene-
 ris se flagellis cædere acriter; tum gran-
 dem collo fiscinam appendere, ac per Flo-
 rentiæ plateam maximam precario vi-
 ctum colligere solitus offensis hac re pa-
 rentibus, Paupertatem, aiebat, sum
 professus: mendicare meum est. Inau-
 guratus sacerdotio nihil solennis ritus,
 quem cupiebant parentes, primo in sacro
 suo voluit; sed hoc peregit in parvo cœ-
 nobio extra urbem sito. Jussu comi-
 tiorum generalium Parisios petiit, littera-
 rum studia exerciturus; ac triennio ibi-
 dem mansit. In reditu Avenionem de-
 latum Cardinalis Florentinus Petrus Cor-
 sinus agnatus suus per aliquot dies deti-
 nuit. Illic Andreas cæco usum oculo-
 rum

rum reddidit; alias quoque sanationes fecisse fertur.

Sæcul. XIV.
A. C. 1373.

Reversus domum evasit Prior cœnobii Florentini. Sed 13 Oct. 1349 electus Fesulanus Episcopus, & a Clemente VI confirmatus aufugit clanculum; & apud Carthusianos sese abdidit. Quærebatur frustra: novamque ad electionem res spectabat: cum trium annorum puer se in conventum inferens clamavit: Andream elegit Deus: mittite ad Carthusianos! reperietur sacris insistens precibus. Consecratus igitur Fesulanam Ecclesiam per annos tres ac viginti rexit, inter alias virtutes eximiam in pauperes charitatem colens. Tandem ad Superos migravit 6 Jan. 1373. Post multas sollicitationes ex intervallo repetitas Urbanus VIII eum in Sanctorum numero collocavit anno 1629.

Ughet. to. 3.
p. 329.

Bull. p. 1064.

§. XXV.

Censuræ contra Pro - Comites.

Papa Gregorius antecessorum vestigia persequens renovavit poenas duobus fratribus Barnabæ, & Galeatio Pro-Comitibus irrogatas. Septimo Calendas Augusti anno 1372 ad omnes Episcopos Germaniæ dedit epistolam; in qua exaggerat nefarios Barnabæ conatus contra Imperium, ac Romanam Ecclesiam;

Rayn. 1372.

n. I.

R 4

perfi-